

होडिंग काळ बनून येतो तेहा...

अवयवदान प्रबोधनाची चळवळ

शरीरातील केवळ कोणता तरी महत्त्वाचा अवयव निकापी झाल्यामुळे मृत्यूशी निकराची दुङ्ग देत असलेली व्यक्ती अनेकांच्या पाहण्यात येत असते. जीवनातील शेवटची घटका मोजत असलेले असे हजारो रुण आपल्या आसपास आहेत की, ज्यांच्या डोळ्यांदेखत अवयव देऊ करणारा दाता दिसत असूनही त्यांना त्यांचे प्राण वाचविता येत नाहीत. लोकसंखेच्या बाबतीत जगत पहिला असणारा एकशे चालीस कोर्टींचा भारत देश अवयवदानात मात्र जगत शेवटून दुसरा असावा ही एक शोकांतिका म्हणता येईल. ही वस्तुस्थिती दूर व्हावी या उद्देशाने देशात अनेक व्यक्ती व संस्था अवयवदान या विषयात झालून कार्यरत आहेत. मात्र त्यांचे कार्य एकसंध व्हावे, त्यांना त्यांच्या कार्यात येणाऱ्या सरकारी तसेच इतर प्रकारच्या अडचणी दूर व्हाव्यात, अवयवदान व देहदान या संदर्भातील लोकप्रबोधनाच्या कामाला मोठी चालना मिळावी याकरिता या सर्व लहान-मोठ्या संस्था एका धाग्याने बांधून या चलवळीला व्यापक स्वरूप फेडरेशन आँफ आँगन अँण्ड बॉडी डोनेशन या संस्थेने महाराष्ट्रात आणि त्याचबोरबर देश पाठीवरही सुरु केला आहे. फेडरेशनची १७ मे २०१५ रोजी स्थापना करण्यात आली आणि २०१७ मध्ये, बरोबर दोन वर्षांनी १७ मे रोजीचे फेडरेशन आँफ आँगन अँण्ड बॉडी डोनेशन, मुंबई या नावे ही संस्था धर्मादय आयुक्तांकडे नोंदविली गेली. यदा ती आपला नववा वर्धपन दिन साजरा करीत आहे. ठाणे जिल्हातील वसईसारख्या विकसित भागात आपल्या ‘देहमुक्ती पिशन’ या संस्थेच्या माध्यमातून अवयव व देहदान या क्षेत्रात अनेक वर्षे काम करणारे संस्थापक पुरुषोत्तम पवार यांना, त्यांना आलेल्या प्रदीर्घ अनुभवातून, एका व्यापक संस्थेची म्हणजेच महासंघाची निकड भासू लागली होती. त्यामुळे त्यांनी घेतलेल्या पुढाकारामुळे आणि त्यांच्या दूरदर्शी प्रयत्नामुळे ‘दि फेडरेशन आँफ आँगन अँण्ड बॉडी डोनेशन’ ही संस्था स्थापन झाली. रक्तदान याविषयी जनमानसात चांगल्या प्रकारे प्रबोधन झालेले आहे. त्यामुळे रक्तदानासाठी स्वतः होऊन पुढे येणारे दाते आज उपलब्ध होत असतात. विविध मंडळे, सामाजिक, राजकीय संस्थांकडून रक्तदानाचे कार्य बन्यापैकी सुरु आहे; परंतु नेत्रदान, त्वचादान, अवयवदान, देहदान करण्याची एखाद्या व्यक्तीची इच्छा असूनदेखील प्रत्यक्षात ते करण्याची वेळ येते, त्यावेळी ती व्यक्ती तेथे हयात नसते. तर तिथे असते त्याचे मृत शरीर. अशा वेळी त्याच्या जवळच्या नातेवाइकांची, कुटुंबातील व्यक्तींची भूमिका महत्त्वाची ठरते. अशा अत्यंत हळव्या किंवा भावानोदीपक अवस्थेत मृताच्या आसजनांना अवयव व देहदानाची जाणीव करून देणे हे मोठे संयमाचे व जोखीमीचे काम असते. अशातही जनजागृती करण्याच्या अनेक व्यक्ती व सामाजिक संस्था सर्वस्व झोकून काम करत आहेत. आपापल्या कक्षेत काम करताना त्यांना विविध अडचणी येतात; त्या अडचणींवर मात करण्यासाठी त्यांचे प्रयत्न देखील अपुरे पडतात. फेडरेशनचे संस्थापक पुरुषोत्तम पवार यांनी चलवळीची ही अडचण अनुभवली होती. त्यामुळे त्यांनी अनेक व्यक्ती व संस्थांच्या प्रमुखांना वारंवार भेटून या अडचणींवर तोडगा काढण्यासाठी आपण एकत्र येणे कसे गरजेचे आहे हे समजावून सांगितले. तसेच पुढाकार घेत मुंबई येथे सर जे. जे. हॉस्पिटलमध्ये देहदानाचे कार्य करण्याचा सर्व सामाजिक संस्थांची बैठक बोलावली आणि एकमुखाने महासंघाची मुहूर्तमेंद्र रोवली. फेडरेशनच्या छत्राखाली सर्व स्थानिक संस्थांनी एकत्र येऊन एकमेकांशी समन्वय साधत कार्य सुरु केल्याचे अनेक फायदे दिसू लागले. केवळ मुंबई शहर आणि उपनगरे यांच्यापर्यंतच संगठन मर्यादित न राहता संपूर्ण महाराष्ट्रभर हे कार्य विस्तारण्याच्या दृष्टीने राज्यातील जवळपास सर्व जिल्हांतील कार्यकर्त्यांशी संपर्क साधत कार्याची घोडदौड चालू ठेवली. फेडरेशनची स्थापना करताना आरोग्य क्षेत्र मोठी रुणसेवा देणारे हक्रचंद्री सावला यांना प्रथम अध्यक्षपदाचा मान दिला गेला, तर संस्थापक पुरुषोत्तम पवार यांच्या बरोबरीने सुधीर बागाईतकर, विनोद हरिया, कुलीनकांत जी लुठीया, विनायक जोशी आर्दीप्रमाणेच दर्थीची देहदान समिती, मानव ज्योत, जीवन ज्योत, सुमती गृप अशा प्रस्थापित सेवाभावी संस्थांच्या कार्यकर्त्यांनी देखील फेडरेशनच्या उभारणीत मोलाचा भार उचलला. कार्यकर्ते नेटाने कामाला लागले. महाराष्ट्रातील सर्व सक्रिय कार्यकर्त्यांना एका मंचावर आणुन त्यांच्या अडीअडचणी समजावून घेण्यासाठी २०१६ मध्ये महाराष्ट्र सेवा संघ मुलुंड, मुंबई येथे अवयवदान क्षेत्रात कार्य करण्याचा पहिले राज्यव्यापी अधिवेशन यशस्वी रीतीने आयोजित केले गेले. त्यापासून या कामात महाराष्ट्र सेवा संघाचे अनमोल सहाय्य लाभले ते आजतागायत. या अधिवेशनात सुप्रसिद्ध युरॉलॉजिस्ट डॉक्टर वत्सला त्रिवेदी, तसेच डॉक्टर प्रवीण शिंगारे, नागपूरचे चंद्रकांत मेहेर आदी अनेक मान्यवरांचे मार्गदर्शन लाभले. भरतात ज्यांच्यावर २००३ मध्ये पहिले यशस्वी यकृत प्रत्यारोपण झाले होते, असे नाशिक येथील डॉ. भाऊसाहेब मोरे यांना प्रमुख पाहुणे म्हणून पाचारण करण्यात आले होते. संमेलनाच्या या यशानंतर महाराष्ट्रातील अनेक ठिकाणचे कार्यकर्ते फेडरेशनशी जोडले गेले. बाबा आमटे यांच्यापासून प्रेरणा घेऊन अवयवदानाच्या प्रचारासाठी पदयात्रा काढाणारे नाशिक येथील सुनील देशपांडे यांना त्यांच्या पदयात्रेसाठी फेडरेशनने संपूर्ण सहकार्य केले. या पदयात्रेद्वारे नाशिक ते आनंदवन (नागपूर मार्गे) या मार्गावर उत्तर महाराष्ट्र आणि विदर्भ पायाखाली घातला जाऊन परिसरात अवयवदानाबाबत प्रबोधनाचे कार्य केले गेले. ही पहिली पदयात्रा पूर्ण झाल्यानंतर फेडरेशनर्तके कोकण आणि महाराष्ट्राची सीमा ओलांडंत मदगाव गोव्यापर्यंत दुसऱ्या पदयात्रेचे यशस्वी आयोजन केले गेले. त्यानंतर तिसऱ्या पदयात्रेदरम्यान औरंगाबाद, बीड, जालना, परभणी, हिंगोली, नोंदव, लातूर, उस्मानाबाद, तुळजापूरपर्यंत संपूर्ण मराठवाडा पालथाघातला गेला. त्यानंतर नाशिक ते कर्नाटकातील थेट बेळगावपर्यंत चौथी पदयात्रा आयोजित करून पश्चिम व दक्षिण महाराष्ट्र पायाखाली घातला गेला, तर गेल्या फेब्रुवारी महिन्यात फेडरेशनर्तके उत्तर महाराष्ट्राच्या ग्रामीण आदिवासी जिल्हांमधून पाचव्या खांदेश अवयवदान प्रबोधन रथयात्रेचे आयोजन केले गेले. त्या दरम्यान धुळे, नंदुबाबर आणि जळगाव जिल्हातील शहरी आणि आदिवासी भाग पिंजून काढत अवयवदानाच्या प्रबोधनाचा धमाका उडवून दिला गेला. चार पदयात्रा आणि रथयात्रेच्या माध्यमातून संपूर्ण महाराष्ट्र व शेजारच्या प्रदेशात अवयवदान प्रबोधनाचा झोँडा रोवताना फेडरेशनच्या कार्याचा ठसा उमटवला गेला. छोट्या छोट्या गावातून आणि मोठ्या शहरात असलेल्या अनेक कार्यकर्त्यांना फेडरेशनच्या कार्यांमध्ये सहभागी करण्यात आले. महासंघ राज्यभर बहरला. चौथी पदयात्रा पूर्ण झाली आणि एक महिन्यातच लॉकडाउन सुरु झाला. अवयवदान क्षेत्र अधिक संवेदनशील असल्यामुळे या कार्याला शंभर टक्के कोरोनाची खीळ बसली. अवयवदानाची चलवळ ठप्प झाली असे वाट असतानाच, फेडरेशनने झूमीटिंग, गुणलमीट व बेबीनार अशा अनेक अॉनलाईन कार्यक्रमांचा सपाटा चालूच ठेवत चलवळ जागती ठेवली, बोलती ठेवली. फेडरेशनचे हे कार्य असेच यशस्वीपणे पुढे पुढेच आपण नेणार आहोत, असा आत्मविश्वास आज प्रत्येक कार्यकर्त्यांच्या रोमारोमात

प्रसिद्धीचे एक माध्यम म्हणन अवाढव्या

प्रसिद्धीचे एक माध्यम म्हणून अवाढव्य होर्डिंग उभे करण्याचा पायंडा पडला आणि कालौदात तो अस्ताव्यस्त पसरला. मात्र आधी पुणे आणि त्यानंतर घाटकोपरमधील घटनेने अनधिकृत आणि अजस्त्र होर्डिंगचा धोका किती मोठा आहे, हे दाखवून दिले. त्यापासून धडा घेत भविष्यात अशा घटना टाळण्यासाठी आता तरी या संबंधीची निश्चित नियमावली आणणे आवश्यक आहे. त्यासाठी यंत्रणा कार्यरत असायला हवी. घाटकोपर येथील होर्डिंग कोसळण्याची घटना आपल्या सुरक्षेचे संकट किती गंभीर आहे, हे दाखवून गेली. अवकाळी पावसाने मुंबईतील छेडानगरच्या पेट्रोल पंपाजवळील हे महाकाय अनधिकृत होर्डिंग कोसळले आणि त्याखाली माणसांबोरेबरच बरीच वाहने दबली जाऊन काहीनी जीव गमावला, तर बरेचजण खाली अडकून पडले. मुख्य म्हणजे लोहमार्ग पोलीस कर्मचारी वसाहतीच्या जागेवरील हे अनधिकृत होर्डिंग हटवण्यासाठी मुंबई महापालिकेने अलीकडे जाहिरादारांना नोटीस बजावली होती. त्यामुळे याची दखल घेऊन वेळीच योग्य कारवाई झाली असती, तर मोठी जीवितहानी टळली असती. मात्र आपल्याकडील ढिसाळ यंत्रणेकडून ही अपेक्षा ठेवणे अयोग्य आहे. काही वर्षांपूर्वी पुण्यातही अशाच पद्धतीने एक होर्डिंग कोसळून त्याखाली दबल्यामुळे पाच जणांचा मृत्यु झाला होता. त्याखाली अडकल्यामुळे काही वाहनांचेही मोठे नुकसान झाले होते. या अपघाताचे व्हीडिओ आजही अनेकांना आठवत असतील. घाटकोपरमध्ये वादळी वान्यामुळे तशाच घटनेची पुनरावृत्ती घडली. अशा या घाटक पद्धतीने होर्डिंग उभारणाऱ्यांवर आता तरी कारवाई होणार का, हा प्रश्न पडतो. यानिमित्ताने मांडावासा वाटणारा पहिला मुद्दा म्हणजे होर्डिंगसाठी एक वेगळे धोरण असणे गरजेचे आहे. मुख्य म्हणजे त्यात घालून दिलेल्या नियमांचे काळजीपूर्वक आणि आग्रहाने पालन झाले पाहिजे. मग ते होर्डिंग महापालिकेच्या जागेत असो, रेल्वेच्या जागेत असो वा अन्य कोणाचे असो; अशा प्रत्येक होर्डिंगसाठी हे नियम आवश्यक आहेत. पुण्यातील होर्डिंग दूर्घटनेबाबत बोलायचे तर ते रेल्वेच्या जागेत होते. त्यामुळे महानगरपालिकेने याचा आमच्याशी काही संबंध नाही, असे म्हणत हात झटकले. मात्र हे काही या समस्येवरचे उत्तर असू शकत नाही. जबाबदारी कोणी ना कोणी स्वीकारायलाच हवी. म्हणून सर्वकष धोरणांचा अवलंब होणे गरजेचे असून त्यात सर्वाधिक महत्वाचा मुद्दा संरक्षणाचा असायला हवा. सुरक्षा आणि संरक्षणासंबंधीचे हे निकष त्या त्या संबंधित यंत्रणेने घालून दिले पाहिजेत आणि त्याच्या अंमलबाजाविनिकहेही लक्ष ठेवले पाहिजे. म्हणजेच एखाद्या कॉन्ट्रॅक्टरने सुरक्षा आणि संरक्षणाचे निकष वा नियम ठरवून चालणार

जात नाही, कारण गर्दीच्या भागात त्यासाठी पर्याप्त जागाच उपलब्ध नाही. खेरीज होर्डिंग लावण्यामारील मुख्य उद्देश्य तो लोकांच्या सहज नजरेस पडावा असा असते. त्यामुळे शहरी भागामध्ये तो आडबाजूला वा रस्त्यापासून बच्याच दूरवर लावूनही परिणाम साधणार नाही. म्हणूनच मग लोकांना कुटूनही सहज दिसतील आणि त्यांचे लक्ष वेधून घेतील अशी जागा हेरून ही महाकाय होर्डिंग उभारली जातात. मात्र योय जागे अभावी अशी अजस्र होर्डिंग नेहमीच संभाव्य दुर्घटनेची आशंका जागी ठेवतात. हे टाळण्यासाठी आधी रिहावासी वा गर्दीच्या भागातील होर्डिंगचा आकार किंतु असावा, हे सुनिश्चित असणे आवश्यक आहे.

ताजी घटना होर्डिंगचे वाढलेले प्रचंड प्रमाण दर्शवणारी आहे. पुण्यातील दुर्घटनेवेळी देखील हाच मुद्दा समोर आला होता. म्हणूनच यापुढे होर्डिंगचा आकार किंतु असावा याबाबतच्या नियमांमध्ये अधिक स्पष्टता यायला हवी. खेरीज ते उमे केले जाणार असणाऱ्या भागातील वातावरण, तेथील समस्या या सगळ्यांची माहिती घेऊन नियम ठरवायला हवे. खेरीज आधी उल्लेख केल्याप्रमाणे दर काही कालावधीनंतर त्याची तपासणी होणेही गरजेचे आहे. अशा तपासणीमध्ये स्क्रू ढिले झाले आहेत का, मजबूती देण्यासाठी वापरण्यात आलेले साहित्य मूळ जागेपासून हलले आहे का, या सहित्याला गंज वा यांसारखा अन्य धोका निर्माण झाला आहे का, अशा अनेक गोर्धींची माहिती मिळू शकते. हे सगळे नीट असल्याचे बघण्याची जबाबदारी केवळ त्या ठेकेदाराची नाही, तर या सगळ्याचे नियमन करण्या यंत्रणेवरही असली पाहिजे. हवे तर यासाठी काही शुल्क आकारण्यासही हरकत नाही. मात्र या यंत्रणेतल्या लोकांनी तपासणी करणे अन्यत आवश्यक आहे. शेवटी ठेकेदार वा होर्डिंग उभारणे कधीच आपल्या चुका मान्य करणार नाहीत वा पुरेशा काळजीपूर्वक तपासणीही करणार नाहीत, हे सूर्यप्रकाशाशितके सत्य आहे. मात्र एखाद्या जबाबदार यंत्रणेकडून तपासणी झाली तर कच्चा दुवा शोधणे शक्य होईल. आतासारखीच पुण्यातील होर्डिंग दुर्घटनेनंतर बरीच चर्चा झाली होती. मात्र त्यानंतर आजपावेतो अशा घटना रोखण्यासाठी एक्ही पाऊल उचलले गेलेले नाही. खेरे तर त्या घटनेनंतर सविस्तर विश्लेषण होऊन दोर्षींना शिक्षा होण्यापर्यंतची पावले उचलली जाणे अपेक्षित होते. मात्र तसे काही घडल्याचे ऐकिवात नाही. साहजिकच काही दिवसांनी लोक अशा घटना विसरून जातात. पुढच्या वेळी तशीच घटना घडते, तेव्हाच त्याचे स्परण होते. म्हणूनच आताच्या ताज्या घटनेची तरी संपूर्ण आणि सखोल चौकशी व्हायला हवी आणि दोर्षींना कठोर शिक्षाही व्हायला हवी. हे प्रकरण शेवटपर्यंत व्यवस्थित हाताळले गेले, तरच भविष्यात काही सुधारणा दिसून येईल. अन्यथा परिस्थिती बदलणार नाही.

पान १/४ वर्णन

पान १/४ वर्स

ਪਾਨ ੧/੪ ਵਰਤੋਂ

घराचा वाटणा मागतलास

धमका मला दिला. वराल चांदाना जिव मारण्याची धमका दिल आहे. अशा प्रकारची फिर्याद शहर पोलिस ठाण्यात दाखल झाली असून पुढील तपास पोलिस जमादार आसुऱ्या हे करीत आहेत. आळंदी येथील मंदिरात सेवा करून भागविते उपजिविका माझे पती मुलीधर जाधव यांचे १५ वर्षांपूर्वी निधन झाल्यानंतर माझ्या मुलीसह आळंदी येथील एका मठामध्ये वास्तव्यास गेले तेथील मठाधिपतींना माझी परस्थिती सांगीतत्वानंतर त्यांनी साफ सफाई काप मला दिले. या कामातून मिळणार्या तुटपूऱ्या पैशातून माझ्या कुटूंबाचा उदरनिर्वाह भागविला. या मोल मजुरीतूनच मिळालेल्या पैशातूनच मुलीचा विवाह देखील करून दिला. परतु माझ्या नवर्याच्या नावावर अंबाजोगई येथील असलेल्या जागेतील वाटणी मागीतली असत त्यांनी मला जिवे मारण्याची धमकी दिल्यामुळे मी कायदेशिर बाजूने न्याय मागीतला आहे. कायद्यातून न्याय मिळाला नाही तर माझ्या कुटूंबासह बेमुदत आंदोलन करणार असल्याचे तक्रारदार जनाबाबा जाधव यांनी सांगितले.

जो वापर करता है। दोन दिवसांच्या शिळ्या भाकर्या घेवून पिडीत महिलेने पोलिसांकडे
मागीतला न्याय
दोन दिवसांपुर्वी आळंदी येथून आलेल्या महिलेने मठात मिळालेल्या
भाकरी घेवून अंबाजोगार्फीचे शहर पोलिस ठाणे गाठले या भाकरीवर
तीने दोन दिवस काढले. पोलिसांनी या महिलेची हाकीकित जाणल्यानंतर
लागलीच सदरील आरोपीविरोधात गुन्हा दाखल केला परंतु पोलिस या
महिलेला न्याय देतील का? हे पहावे लागेल. पोलिस ठाण्याच्यांचे
एफआयआर प्रत घेवून मिडीयाकडे आली असता त्यांनी दोन दिवसांच्या
शिळे तुकडे दाखविल्यामुळे या घटनेचे गांभीर्य मिडीयाला लक्षात
आले या प्रकरणात पोलिस कितपत न्याय देतात हे पहावे लागेल.
संत बंकटस्खामी महाराज
खेळाने लक्ष वेधून घेतले..
आठ दिवस होणाऱ्या या भव्य पुण्यतिथी उत्सवात राष्ट्रिय
भाषांचा उत्सवात ऐक्यात्मक संवर्धनात येण्याचा संकल्प घेण्याचा

भागवत कथाकार गावत्सल राधाकृष्ण महाराज जाधपुर याच्या रसाव
वाणीतून कथा संपन्न होत आहे.. कीर्तन, भजन, हरिपाठ या अध्यात्माच्या
ज्ञानाबोराब जनप्रबोधनाची मोठी रेल चेल असणार आहे. महाराष्ट्रातील
सुप्रसिद्ध गायक, वादक तसेच बंकटस्वामी फडावरील सर्व वारकरी
मङ्डळांची उपस्थिती राहणार आहे. सर्व कार्यक्रमाचा भाविक भक्तांना
लाभ घ्यावा असे आवाहन बंकटस्वामी संस्थानच्या वतीने महंग
लक्षणम महाराज मेंगडे यांनी केले आहे.

संत बंकटस्वामी महाराज संस्थान वर १२० २०० फुटाचा तब्बल
२५५ एकडे भूमिका वाढवण्याची शिक्का दिली आणि त्यातील वार्ष

२४ हजार स्कवर्ड फुटाच्या भव्य किंतन भवनाच बाधकाम प्रगत पथावर आहे. महादेव महाराज चाकरवाडीकर, श्री ह भ प महंत हरिहर भारती महाराज, श्री ह भ प महंत लक्ष्मण महाराज मेंगडे, श्री ह भ प महादेवानंद भारती. श्री ह भ प तुकाराम महाराज भारती, यांच्या हस्त उद्घाटन संपन्न झाले यांवेळी जोग महाराज वारकरी कीर्तनभवनां बंकटस्वार्मीच्या आध्यात्मिक वैभवात भर पडेल असा विश्वास महादेव महाराज तात्या यांनी व्यक्त केला.

प्रसार माध्यमांच्या दणक्याने

या कडे वरिष्ठ अधिकारी यांनी लक्ष देणार का? अशी विचारण केली जात होती. तसेच तात्काळ रोहित बसविण्यात यावे अर्श मागणी जनसामाज्यातून व नागरिकांतून होत होती. यासंदर्भात माध्यमांनं बातमी प्रसारित केली होती, याचा इफेक्ट म्हणुन शुक्रवार रोज तात्काळ विलंब करण्यात आलेले रोहित बसविण्यात आले प्रलंबिकाम तात्काळ झाल्यामुळे सदरील नागरिकांतून प्रसार माध्यमांचे कौतुक होत आहे.

भिमजन्मभूमाच्या विकासासाठी

करण्यात आला. या सत्कार समारभास प्रमुख आतथा महणून ज्येष्ठ साहित्यिक अमर हबीब बोलत होते. कार्यक्रमाच्या अध्यक्षस्थान-

लिंबागणशक्ति याना व्यक्त करत कायमस्वरूपा कठार कारवाइ करण्यात याव अशी मागणी केली आहे.

बाड शहरातील अनाधिकृत होार्डिंगचा ठिकाण
बीड शहरातील बंजारा हॉटेल, एसपी आफिस समोर, साराडा कपिटल कार्नेवल, सेन्ट अस्स मुक्कलसमोर, शिवराज पान सेंटरच्या वर, केएसके कालेज समोर, मारानाक महाराष्ट्र ग्रामीण बँकसमोर, बंब सरकल हिरालाल चौक, अक्षराम, बीड पंचायत समिती समोर, बालेपीर, बार्शी नाका चौक, जुने मारुती शोरुम, डंडिवळ अर्डल पेट्रोल पंप वार्शी रोड, मुक्ता लास्स अशा विहार ठिकाणी १०० पेक्षा जास्त ठिकाणी अनाधिकृत होार्डिंग लावायात आलेली आहेत. तसेच बीड शहरातील महत्वाचे चौक, दुधकंज कायठिकाणी लहानमोठे अनाधिकृत होार्डिंग लावायात आलेले असुन ते अपघातातील निमंत्रण देत आहेत.

न्यायालयाच्या आदेशाचा आणि दाखल शपथपत्र यांचा नीता अंधारे मुख्याधिकारी नागरपरीषद यांच्या कडुन अवमान : - डॉ. गणेश ढवळे

बेकायदा होार्डिंग, बनर, पोस्टर्स, कमानी व जाहिनाती हटवण्यासाठी कायदा पावले उत्तरायात आली याचा अहवाल सादर करण्याचे निर्देश मुंबई उच्च न्यायालयाने राज्य सरकारसह राज्यातील महापालिका आणि नगरपरीषदसह सर्वच नागरी संस्थांना दिलेले आहेत. सन २०१७ च्या निकालात मुंबई उच्च न्यायालयाने हे मान्य केले आहे की बेकायदेशीर होार्डिंग वर कारवाई करणे तसेच गुहेगारांविरुद्ध गुहेगारी कायद्याचे अंमलबजावणी करताना राजकीय वर्गाच्या सहभागामुळे महापालिका अधिकारी आणि पोलीस अधिकारी यांने काम खुप कठीण होताना दिसत आहे. मात्र असे असताना बेकायदेशीर होार्डिंग, बनर, कमानी व अशा प्रकारच्या आकाश चिन्हांच्या माध्यमातून शहराचे होणारे विद्युतीकरण थांबवावे अशी उच्च न्यायालयाची इच्छा असल्याने सन २०२२ मध्ये मुंबई उच्च न्यायालयाने राज्य सरकार आणि राज्यातील सर्वच नागरी संस्थांना कारवाईचे निर्देश दिलेले आहेत. ज्यात महापालिका आणि नगरपरीषदांचा समानेश आहे. बेकायदेशीर होार्डिंग, बनर, पोस्टर्स, कमानी काढुकी टाकण्यासाठी कलेल्या उपाय योजनांचा अहवाल सादर करा तसेच बेकायदा होार्डिंगचे यादी आणि कायदेशीर होार्डिंग मधून किती महसूल मिळतो याची माहिती असलेले प्रतिज्ञापत्र दाखल करा असे निर्देश उच्च न्यायालयाने दिले होते. न्यायालयाचे आदेश असताना संबंधित यंत्रणा अंमलबजावणी करत नसुन कर्तव्यात कसूर करत असल्याचे दिसून येते. बीड नगरपालिकेचे तकलीतीन मुख्याधिकारी उपेश ढाकणे यांनी जु-२०२२ मध्ये शपथपत्र दाखल केले होते. मात्र अंदी अद्यापांची अनाधिकृत होार्डिंग प्रकरणात कारवाई झाल्याचे दिसून येत नाही. व्यावसायिक जाहिरात दारांनी शर्हावेच मोठ्या प्रमाणावर विद्युतीकरण केले असून सामाजिक कार्यकें यांच्या त्राकारीनंतर कारवाई तर मोदाजांना साधे होार्डिंग हटवण्यासाठी तमी मात्र नागरपरीषद प्रायांमान घेताना

कारवाई तर लाडाच साप्य हाडून हटवंगवाया तसेदा सुळ्हा नमारपरद प्रासाणन वतान दिसत नाही.

चमकोगिरी करणाऱ्यांच्या वाढदिवसाच्या आणि शुभेच्छा होर्डिंज मुळे वाहतुकीस अडथळा, अपघाताला निमंत्रण

बीड शहरात चमकोगिरी करणाऱ्यांची मोठ्या प्रमाणावर खोगीभरती असुन शहरातील मुख्य चौक मुख्य रस्त्यांवरील जयंती, उत्सव, सण, आंदोलने, वाढदिवस आदी कार्यक्रमांचे सर्वस बनर लावले जातात. तसेच मुख्य रस्त्यांवरील दुंभाजकांमध्येही बनर उभे केले जातात. अनेकदा हेच बनर हवेने खाली पडुन अपघात घडल्याच्या घटना घडलेल्या आहेत. याचा फटका सर्वसामान्यांना, वाहनधारकांना बसतो. त्यान अनत अडवांची सामान करावा लागतो. नगपापिलकेने विशेष मोरींगम राबवून अनाधिकृत

बनर लागणार नाहात याची काळजी घण आवश्यक आह. मात्र नगर पालक जाणिवपूर्वक दुर्लक्ष करत आहे.

आनंदाच्या सरी पोहोचल्या

दाखल होण्याचा अंदाज आहे.

ने यापूर्वी १९ मे पर्यंत मान्सून दक्षिण अंदमान समुद्रात दाखल होण्याची शक्यता वर्तवली होती. यानंतर ३१ मे पर्यंत मान्सून देशाचे प्रवेशद्वारा असलेल्या केरळमध्ये पोहोचेल, अशी माहिती दिली आहे. यामुळे राज्याच्या इतर भागात मान्सूनच्या आगमनाबाबत उत्सुकता असल्याचे आयएमडी अधिकाऱ्यांनी सांगितले. अंदमान आणि केरळ प्रदेशात मान्सूनच्या आगमनाचा अंदाज देत असताना, इतर राज्यांसाठी तारखांचा अंदाज देत नाही. डेटाच्या आधारे, मान्सूनच्या उत्तरेकडील प्रगतीचे मॅप केले जाते. त्यानुसार मान्सून ५ जून रोजी गोव्यात दाखल होऊन ६ जूनपर्यंत कोकणात पोहोचण्याची शक्यता आहे. ७ जूनपर्यंत पुण्यात येण्याचा अंदाज आहे. उल्लेखनीय म्हणजे, या वर्षाच्या मान्सूनच्या प्रारंभादरम्यान बंगलालच्या उपसागरात किंवा अरबी समुद्रात कोणतेही चक्रीवादळ तयार झाले नाही. ज्यामुळे मान्सून कोणत्याही व्यत्ययाविन प्रवाश करु शकतो. २००५ पासून, सांख्यिकीय पद्धती वापरून केरळमध्ये मान्सूनच्या आगमन तारखेचा अंदाज वर्तवत आहे.

